

In Memoriam Dr. Kisfaludy Antal (1935-2025)

Megrendülten tudatjuk, hogy életének 91. évében elhunyt Dr. Kisfaludy Antal, az Óbudai Egyetem nyugalmazott főiskolai tanára, az anyagtudomány és anyagvizsgálat elismert, kiemelkedő szaktekintélye.

Kisfaludy Antal 1935. március 25-én született Budapesten. Középiskolai tanulmányait Miskolcon végezte, majd néhány év munka után a Nehézipari Műszaki Egyetemen 1963-ban szerzett kohómérnöki diplomát, 1967-ben pedig hőkezelő szakmérnöki és műszaki doktori (Dr. Techn.) oklevelet. 1979-ben a műszaki tudomány kandidátusa címet nyerte el.

Első munkahelye a Miskolci 31. számú Autóközlekedési Vállalt volt 1954-től 1956-ig, majd 1956. szeptember 7-től a Vasipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni technikusként, majd tudományos munkatársként és tudományos csoportvezetőként a fémtan és anyagvizsgálat területén. 1971 szeptember 1-jével áthelyezéssel került a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola Mechanikai Technológia Tanszékére, adjunktusi munkakörbe. Oktatói tevékenységének középpontjában a *Fémek technológiája*, a *Szerkezeti anyagok*, az *Anyagtechnológia* tárgycsoportok, a *Hőkezelés* tárgy oktatása, tananyagfejlesztése és jegyzeteinek írása állt. A gépészmérnök hallgatók generációit oktatta az anyagszerkezettani és anyagtechnológiai ismeretekre. Tárgyfelelőse volt *A gyártástechnológia alapjai* tantárgynak. Tudását szívesen osztotta meg a Tanszék oktatóival és eredményesen támogatta a TDK munkát végző hallgatókat.

1978. július 1-jével főiskolai docensé, 1982. június 30-val főiskolai tanárrá nevezték ki. 1990. szeptember 1-től az Anyag- és Alakítástechnológia Tanszék vezetői feladataira kapott megbízást, amelyet 1997. június 30-ig látott el. Főiskolai tanári közalkalmazotti jogviszonya 2004. december 31-vel záródott le.

Szakmai munkássága először a Vasipari Kutató Intézethez kötődött, az intézeti megbízások során jelentős szakértői tevékenységet folytatott, többek között a Petrolkémiai Beruházási Vállalatnál, a Vegyiműveket Építő és Szerelő Vállalatnál, a Diósgyőri Vasműben és Gépgyárban. Ezek többsége anyagvizsgálati, illetve hegesztési szakértői feladatokra terjedt ki. Kutatói tevékenységét a főiskolai munkája mellett is folytatta. Ebben az időszakban kiemelkedő szerepet játszott a Tanszék anyagvizsgálati, törésmechanikai, hőkezelési kutatásaiban, valamint a Paksi Atomerőműben végzett vizsgálótechnikai fejlesztésekben. A kutatási eredményekből részvételével rangos publikációk születtek. Jelentős szerepe volt abban is, hogy a kutatásokhoz kapcsolódva a Tanszék 10 találmányi bejelentést tett.

Aktív szereplője volt a szakmai tudományos közéletnek, számos konferencián tartott színvonalas előadást, részt vett az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület és más szakmai testületek munkájában.

Több mint negyven éves kutatói és három évtizedes oktatói tevékenysége elismerésül 1992-ben Szent-Györgyi Albert-Díjat vehetett át. Emlékét diákjai, oktató és kutató társai kegyelettel megőrzik.